

[Edvard Sørensen.]

Møde hver Maaned om Sommeren. Længere nede i samme Paragraf har Ministeren udsendt et Ord af Kommissionslovsforslaget, som jeg tror det vilde være praktisk at tage op igen. I Regeringslovsforslaget staar, at Formanden berammer Tiden for overordentlige Møders Afholdelse. I Kommissionsforslaget staar, at det tilkommer Formanden at beramme Tiden og Stedet. Nu vil jeg indrømme, at det ikke er en stor Ting. Men hvis der er lidt, om jeg maa kalde det saa, Kineseri Sogneraad-medlemmer imellem, vil Ministerens Forslag betyde, at naar Formanden skal indkalde til ekstraordinært Møde næste Dag, da skal han først ud at forhandle med Medlemmerne om, hvor de mener, Stedet er passende for dette Møde. Jeg tror, det vilde være praktisk at vende tilbage til Kommissionsforslaget her, at i saadanne ekstraordinære Situationer overlades det til Formanden at bestemme Stedet for Mødet.

I sidste Punktum af § 8 staar der: „Dog kan Sogneraadet vedtage at forhandle enkelte Sager for lukkede Døre“, en Bestemmelse, som er gaaet over fra den gamle Kommunallov. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jens Sørensen [Smørum]) var inde paa dette. Jeg vil sige herom, at det har sikkert altid været Praksis, at Forsørgelsessager behandles for lukkede Døre, en Praksis, man vel kan gaa ud fra ogsaa vil blive brugt i Fremtiden. Det vilde være meget uheldigt, om man forhandlede den Slags Sager ved offentlige Møder. Paa den anden Side kan jeg være enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i, at andre Sager end Skattesager, Forsørgelsessager og Sager, der angaar private Personer, altid bør behandles for aabne Døre.

I § 9, 2det Stykke, og i § 31, 2det Stykke, har Ministeren indført en Bestemmelse om, at det kan kræves, at de Myndigheder, som Sogneraadet henholdsvis Amtsraadet underretter om en Raadsbeslutning, samtidig gøres bekendt med Indholdet af en Protokolltilførsel, hvori hævdes en afvigende Mening. Jeg har ikke noget imod, at man giver Mindretallet Adgang til at kunne fremsende en Erklæring med Sagen, men jeg frygter lidt for, at dette, at en Tilførsel altid kan kræves fremsendt, kan medføre en lille Smule Kineseri.

I § 10 fastslaaes det, at i alle Kommuner med over 2 000 Indbyggere skal der indføres kommunal Vedtægt, og at i Kommuner med over 3 000 Indbyggere skal det

ifølge Vedtægten valgte Kasse- og Regnskabsudvalg overtage Forvaltningen af Kasse- og Regnskabsvæsenet. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der bør være en Vedtægt, saaledes som det er foreslaaet, for Kommuner med over 2 000 Indbyggere. Det er et Spørgsmaal, om det ikke burde overvejes at indføre i alle Kommuner Vedtægter med det Indhold, som i § 10 er foreslaaet for Kommuner med over 2 000 Indbyggere, endvidere muligvis i disse Vedtægter at trække Linierne op for Arbejdet henholdsvis for Formand og Kasserer, eventuelt ved Vedtægten at gøre Kassereren ansvarlig for Kassen og maaske, hvis Sogneraadet ønsker det, at bestemme, at der saa vidt muligt forud for Mødet skal udsendes Dagsorden til Medlemmerne.

Der har jo fra flere Sider ude omkring, og nu ogsaa her i Rigsdagen, været Tale om en Normalvedtægt, og jeg skal ikke have noget imod, at der fra Amtet eller fra Ministeriet udsendes en Normalvedtægt, men jeg vil meget gerne henstille, at der indenfor denne Normalvedtægt bliver skabt Mulighed for, at der kan tages Hensyn til de særlige Forhold i de enkelte Kommuner.

§ 11 er noget nyt, indsat af Ministeren; den er ikke foreslaaet i Henhold til Kommissionsforslaget. Overfor denne Paragrafs Stk. 2 maa jeg nære nogen Betænkelighed. Det forudsætter nemlig, at der stemmes efter politiske Linier ved Besættelse af Udvalg, og det er jo langtfra Tilfældet i alle Kommuner, i mange, mange Landkommuner ovre i Jylland gør man det ikke. Det kunde meget let gaa saadan, naar en Mand traadte ud af et Udvalg, at de, der havde valgt ham i sin Tid, ikke længere var i Gruppe sammen og ikke kunde enes om en Afløser. Jeg tror, det vilde være klogt i alt Fald at stryge 2det Stykke. Jeg kan ikke se, at det skulde være Rigsdagens Opgave at tvinge Sogneraadene til at følge politiske Linier ved deres Afstemning, i alt Fald maa mit Parti nære nogle Betænkeligheder ved den nye Praksis, der forsøges indført her.

I § 12 foreslaas det, at Sogneraadet kan vælge Indbyggere, som dertil er villige, til at udføre visse særlige kommunale Hverv. Hvis der her tænkes paa Tællinger og lignende, vilde jeg mene, det var rigtigst at fastslaa, at saadanne Hverv er kommunale Ombud; ellers kan en saadan Bestemmelse nemt medføre øgede Udgifter, naar det slaas fast, at man ikke har Pligt til at udføre saadant Arbejde, uden man er villig dertil. Jeg tror, man ude i Kommunerne er saadan indstillet, at man helst ser, at der skabes Muligheder for, at Arbejde af den Art kan